

Lutnie średniowieczne 4-5 chórowe

Budowane w oparciu o ikonografie średniowieczną lutni w Polsce i w Europie. Posiadają: 4-5 chórów o długości 590 mm lub innej, 1,2, lub 3 rozety oraz 9-11 pasków na spodzie korpusu.

(główka jednorodna, konstrukcja korpusu rezonansowego bez kłoca górnego – paski przechodzą łagodnie w szyjkę gdzie są bezpośrednio do niej przymocowane).

Lutnie renesansowe 6,7,8 i 10 chórowe

Budowane w oparciu o instrumenty W. Venere, Anonima, H. Freia oraz innych lutników. Długość strun od 590 do 650 mm, ilość pasków na spodzie instrumentu: 9-11 lub więcej.

Lutnia renesansowa 7 chórowa zbudowana według instrumentu W. Venere z 1580 r. Długość strun – 590 mm, spód z drewna śliwy złożony z 9 listewek (pasków), podstrunnica hebanowa, rozeta - wzór własny, futerał: Stanisław Kowalkowski, Tarnowskie Góry, adres e-mail: skfuteraly@wp.pl

Lutnia renesansowa 10 chórowa zbudowana według instrumentu H. Freia, Bolonia 1550r (Vienna C 34). Długość strun – 650 mm, spód z jawora falistego złożony z 11 pasków, lakier spirytusowy, szyjka oklejona hebanem, rozeta wg Tielke.

Lutnie barokowe

Lutnie barokowe strojone w tonacji d-moll, 11 - 13 chórowe, budowane w oparciu o instrumenty Hansa Frei, S.Zwierzynskiego, M.Hoffmana, M.Kwiatkowskiego lub innych lutników. Długość strun skracanych od 650 do ok. 700 mm i o różnej długości strun burdonowych. Typowe instrumenty do grania lutniowej muzyki barokowej z XVII i XVIII w.

Lutnia barokowa 11 chórowa, w/g H.Frei, Bolonia 1550 (Wiedeń C 34). Długość strun 650 lub 675 mm. Spód oraz komora kołkowa z drewna jaworowego.

Lutnia barokowa 11 chórowa zbudowana w oparciu o instrument H. Frei z Warwick County Museum. Długość strun 683 lub 695 mm, spód oraz komora kołkowa z drewna orzechowego, rozeta w/g Gerle.

Piotr Kowalcze - lutnia barokowa 13 chórowa typu teorban, zbudowana według instrumentu - Stanisława Zwierzynskiego lutnika królewskiego z 1701r, znajdująca się w Muzeum Instrumentów w Poznaniu (MNP-Jd.160/54). Długość strun: 700/960 mm; ostrunienie: 2x1+6x2/5x2 ; strój barokowy d-moll. Spód złożony z 11 pasków z drewna jaworowego, lakier spirytusowy, rozeta świerkowa podklejona pergaminem z wyciętym wzorem, podstrunnica z hebanu, kołki, guziczek oraz podstawek ze śliwy. Szyjka i główka z drewna jaworowego zabarwionego na czarno.

Teorba

14 chórowa, budowana w oparciu o instrument Andreasa Berra, Wiedeń 1702 r. znajdujący się w Muzeum Nowy Gmach w Krakowie (MNK-IV-Sp.932). Strój A lub G, długość strun: 815/1380 mm; ostrunienie: 6x1/8x2. Instrument średniej wielkości do grania continuo w muzyce XVII i XVIII w. Orginał był przeze mnie odnawiany dla Muzeum w Krakowie w 1997 r. Wykonałem wtedy jego dokumentację. Spód instrumentu ozdobiony intarsją z drewna jaworu i śliwy, szyjka oklejona hebanem, rozeta w oparciu o Muton, główka z drewna lekkiego zabarwiona na czarno).

Arcylutnia

13-14 chórowa, budowana według instrumentu nieznanego twórcy z Włoch z XVII w, znajdującego się w Muzeum Instrumentów w Poznaniu (MNP-J-170). Długość strun 642/896mm; ostrunienie - 13 chórów (8x2/5x2). Spód złożony z 33 pasków. Oryginał instrumentu bardzo bogato zdobiony (inkrustowany) kością w drewnie palisandrowym.

Gitary

Renesansowe, barokowe, romantyczne i klasyczne budowane według wzorów lutników polskich i europejskich z odpowiedniego okresu oraz pomysłów własnych.

Viola da gamba

Różnej wielkości i rodzaju: Pardessus, Sopran, Tenor, Wielki tenor, Bas division, bas 7-strunowy, baryton, violone. Budowane na modelach europejskich i polskich mistrzów lutnictwa.

Wiole sopranowe

wysoki sopran i sopran (Pardessus, Dessus) 36 cm. - Michel Colichon, Paryż, koniec XVII w.

Wiole Tenorowe

Tenor 50-52 cm. – John Rose, Londyn 1600 r.

Duży tenor 58 cm – Anonim (Groblicz lub Dobrucki), Szkoła Krakowska, koniec XVI w.

Paweł Kowalcze – wiola da gamba tenorowa według wzoru nieznanego twórcy ze Szkoły Krakowskiej z końca XVI w. (Muzeum Instrumentów w Poznaniu).

Wiole Basowe

6 – 7 strunowe, o długości strun 66 - 71 cm. Według wzoru: Nicolas Bertrand - Paryż 1720, Marcin Groblich I - Polska 1601 r, M.Groblich V - Kraków 1720 r.

Wiola da gamba basowa 7 strunowa, M. Groblich I, 1701r.

Wiola da gamba basowa 6 strunowa, Marcin Groblich V, Kraków 1720r.

Barytony

Rekonstrukcja w oparciu o instrumenty Groblichów z Muzeum Instrumentów w Poznaniu i Petersburgu lub według wzorów innych lutników europejskich.

Skrzypce, Altówki, Wiolonczele

Współczesne i barokowe budowane w oparciu o instrumenty polskich oraz europejskich mistrzów lutnictwa.

Skrzypce

Według modelu Amatiego, Stradivariego oraz Groblicza, Dankwarta lub wzorów innych lutników.

Altówki

Budowane według wzorów A. Stradivariego. Długość płyty (korpusu) 400, 410 lub 420 mm.

Wiolonczele

Według instrumentów A.Stradivariego.